

15 ta' April, 1955

Inħallfin :

Is-S.T.O. Sir L. A. Camilleri, Kt., LL.D., *President*;
 Onor. Dr. A. J. Montanaro Gauci, C.B.E., LL.D.;
 Chev. Onor. Dr. W. Harding, B.Litt., LL.D.

Fil-Falliment ta' Joseph Grixti, eżerċenti l-kummerċ
 taht id-ditta "Christie Davis & Sons" (*)

**Falliment — Cessazzjoni tal-Pagamenti — Insolvenza
 tal-Kummerċjant — Art. 569 tal-Kap. 17.**

Il-punt dwar "meta" kummerċjant jiiegaf mill-ħlas tad-djun, u għal-hekk ikun ji stat ta' falliment, huwa punt ta' fatt.

I-f-cessazzjoni tal-pagamenti taverra ruħha mhux biss meta l-kummerċjant.

(*) B'digriet tat-30 ta' Mejju, 1955 (publikat), gie mogħti permess biex isir appell minn din is-sentenza quddiem il-Kunsill Privat tal-Maestri Tagħha r-Regina.

ċjant fil-fatt u materjalment ma jkomplia iħallas id-djun tiegħu; imma ja ma jkunx hemm kontinwuzzjoni ta' pagamenti meta huwa, biez iħallas id-djun, jirrikorri għal mezzi rovinu. Għax f'dan il-każ ikun hemm "solvenza fittizja", prokurata b'mezzi rovinu u fraudolenti.

Għadluqstant, jekk il-kummerċjant, biez iħallas lil wieħed mill-krediti tiegħu, jassenjalu merkanzija mhix imħallsa ta' kummerċjant iekkor, u sahansitra taħbi il-“cost price”, ikun ja hemm l-istat ta' insolvenza ta' dak il-kummerċjant; għax dik l-operazzjoni hija rovinu, billi l-merkunzija hija ntīza normalment għar-rirrendita bi profitt; u hija fraudolenta, għaliex il-kummerċjant ma għandu ebdu dritt iħallas deejn tiegħu bil-merkanzija ta' huddieħvor li kien għadlu ma ħallas, u dippjū jassenjaha bi prezz baxx. Operazzjoni simili turi kontinwazzjoni artifiċjuha ta' pagamenti, u taħbi l-iżbilanc ekonomiku li jkun jinsab fi dak il-kummerċjant.

U għalhekk, il-kummerċjant li jirrikorri għal operazzjoni simili, għandu jiġi ritenut li ga kien fi stat ta' falliment fiz-żmien li għamel dik l-operazzjoni.

Il-Qorti; — Rat is-sentenza tal-Qorti tal-Kummerċ tal-Maestà Tagħha r-Regina ta' 1-14 ta' Ottubru, 1954, li biha gie dikjarat u deċiż illi l-imsemmi Joseph Grixti għandu jiġi ritenut jinsab fi stat ta' falliment mill-ewwel ta' Dicembru, 1951, u gie ordnat li l-ispejjeż jibqgħu a kariku tal-falliment, konsegwibbli mill-krediti fl-istess mod kif iż-żkun konsegwibbli l-krediti rispettivi; wara li kkunsidrat;

Illi b'sentenza tagħha tat-23 ta' April, 1953 gie dikjarat u deċiż illi l-imsemmi Joseph Grixti jinsab fi stat ta' falliment mill-ewwel ta' April, 1952, salvo li tiġi stabbilita kwalunkwe data oħra anterjuri f'kull żmien fil-kors tal-proċeduri;

Illi im-segwitu rrizulta, speċjalment mid-depożizzjoni (fol. 173, 174, 206) ta' l-istess Joseph Grixti, u minn dik ta' Domenico Pantalleresco (fol. 373 tergo sal-fol. 377), u mid-dokumenti fil-fol. 230 sal-235, fil-fol. 343, u fil-391 sal-fol. 450, u speċjalment minn dak fil-fol. 234, illi l-istess Joseph Grixti kien żgur f'dak l-istat meta f'Dicembru, 1951, ikkonsejha lill-imsemmi Pantalleresco akkont tal-kreditu ta' dan kontra tiegħu merkanzija tal-valur ta' ċirka £5900 (fol.

174), li biċċea minnha l-istess Grixti kien għadu ma' hallaxx l-prezz tagħha, għal kollex jew in parti, u illi, għall-finijiet tal-imsemmija transazzjoni ma' Pantalleresco, giet ukoll kalkulata bi prezz taħbi dawk tal-kost tagħha; u dan għaliex l-istess Pantalleresco kien ilu jinsisti biex jitħallas tal-bilanc li kien fidallu jieħu mingħand Grixti, u dan ma kellux flus biex iħallsu; liema transazzjoni saret f'Dicembru 1951, u għalhekk f'dak iż-żmien l-istess Grixti ma kellux flus biex iħallas, la lil Pantalleresco, u lanqas iż-żill-forniture, u ma setgħax isib aktar kreditu biex ireġġi ruħu u jipprovd iċċall bżonnijiet tal-kummerċ tiegħu; u għalhekk kien fi stat ta' falliment:

Rat fil-fol. 506 il-petizzjoni ta' Domenico Pantallerese, il-žiha dan appella mis-sentenza fuq imsemmija tal-14 ta' Ortuðru 1954; bl-ispejjeż;

Omissions

Ikkunsidrat:

L-appell na lux fiss-sens li Joseph Edward Grix ti na lux si stat ta' falliment, humma li ma kienx fidak i-stat fidata fissata mill-Ewwel Qorti fid-deciżjoni impunjata, ċoje mill-ewwel ta' Dicembru 1951, iżda fidata posterjuri. L-appell hu biss - i-deciżjoni tal-14 (w) Ottubru 1954;

L-Appellant qorti flissat id-data issa imputjata minn-appellant ta' bazu ghall-operazzjoni li saret mil "datu mal-appellant stess". L-appellant kelly kreditu kontra l-fallut, u dan, peress li l-appellant beda ji eska b'għall-ħlas, taħbi akkord mer-kunċijsa tal-valur ċirka ta' £5000, b'mod li l-appellant baqgħha lu jieħu bilanċ ta' £341. Parti minn din il-merkanzija, hekk iż-żissenjata in vija ta' "datio in solutiem" lill-appellant u l-fallut, kienet għadha inħix imħallxa, ċjoè parti tal-valur ta' £1500. Il-fallut ma setgħax iħallas il-merkanzija li kien jid-żeġ ġie minn-habba l-akkonti li kien qiegħed jagħti qabel lill-appellant. Il-valur tal-merkanzija li flurmat l-oġġett ta' din l-żissenjazzjoni għie kalkulat taħbi il-prezz, ċjoè xi għoxxi fil-miġja taħbi il- "cost price", non ostante li, "ex admissis", biċċa minnha kienet kapaciċi ggħiġi il-prezz tar-rivendita normali. Lill-appellant għiet anki mogħtija in pagament tal-bilanċ il-van tan-negozju tal-fallut. Il-fallut kien qiegħied jirrikorri lejn l-ap-

pellant biex dan jghelu jagħmel pagamenti lil kredituri oħra, u b'hekk twieled il-kreditu ta' l-appellant;

Issa, il-pont dwar "meta" kummerejant jieqaf mill-ħlas tad-djuri, u għalhekk ikun fi stat ta' falliment (art. 569 Kap. 17), hu pont ta' fatt. Jgħid il-De Luca, De Credito, Vol. X, 13 : "Quando quis dicitur decoctus et quale sit tempus dococtio-ni proximus in jure statum non reperitur. Veritas est ut ista sit quæstio facti potius quam juris, non admittens certam et de-terminatam, sed ut pro singularum casuum circumstantiis de-cedenda est";

Id-difensur ta' l-appellant sostnha li din l-operazzjoni mal-istess appellant kienet tfisser, m'hux ċessazzjoni ta' pagamenti, imma anzi l-kontiwazzjoni tagħhom, u li ma jistgħax ikun hemm falliment fejn ma hemmx ċessazzjoni ta' pagamenti;

Issa, dan l-argument hu għal kollox fallaci. Infatti :—

1. Minbarra ē-ċessazzjoni "materjali" tal-pagamenti, hemm dawk li dottrinalment jissejh "equipollenti". Jgħid a propożitu l-Cuzzeri (Del Fallimento, Cod. di Comm. Bolaffio e Vivante, Vol. IX, para. 15, pag. 26) :—il riconoscere come unica base del fallimento la cessazione dei pagamenti non importa che questa abbia a scorgersi soltanto nel rifiuto opposto a chi aveva diritto di chiedere di essere pagatoil debito può con fatti precisi, non equivoci, manifestare che egli si trova nell'impotenza di pagare.....". Din it-teorija tal- "equipollenti" hi sostnuta mil-Vidari, Fallimento no. 23, mis-Supino no. 456, mil-Masi pag. 73, u mir-Rainella no. 88, u oħrajn;

2. Ma hemmx kontinwazzjoni ta' pagamenti meta din il-kontinwazzjoni ssir ghax id-debitur jirrikorri għal mezzi rovinu. F'każ simili, ikun hemm dikk li l-Vidari (Compendio Diritto Commerciale Italiano, manuali Hoepli p. 329) isejjah, bi frażi felici, "continuazione artificiale dei pagamenti". U jgħid li kontinwazzjoni sinili "maschererebbe invano lo stato suo di fallimento";

Dak li gie issa espost hu riepilogat f'dak il-bran tan-Navarrini (Trattato Teorico-Pratico di Diritto Comm. Vol. VI, pag. 30-31), fejn dan l-awtur jgħid : — "Para. 2160 — Quale è il modo in cui la cessazione dei pagamenti si affer-

ma? Essa può affermarsi (e di solito si afferma) con le inadempienze..... Ma oltre che colle inadempienze, la cessazione dei pagamenti può affermarsi con altri fatti può risultare implicitamente..... dalla prosecuzione dei pagamenti affidata a mezzi rovinosi o fraudolenti, posti in essere dal commerciante nell'impossibilità di corrispondere alle sue obbligazioni coi mezzi normali”;

F'dan il-każ ikun hemm “solvenza fittizia”; u qalet sewwa l-Qorti ta' Trani, fid-deċiżjoni tagħha tat-28 ta' Awissu, 1891. “Banco di Napoli—Fall. Bianchi ed altri” — Rep. Coen, voce Fallimento, para. 77, illi : “Una solvenza fittizia, procurata con mezzi rovinosi e fraudolenti, determina meglio lo stato di fallimento”;

Issa, ma hemmx dubju li dan kien proprio l-każ ta' l-operazzjoni ma' l-appellant. Evidentement il-fallut ma setgħax jagħmel pagamenti, u beda jirrikkorri għal mutwi mingħand l-appellant. Fuq l-insistenzi ta' dan għall-ħlas, kien jagħtieħ akkonti u jħalli merkanzija mhux imballsa. Intant baqa' jissellef somom kospikwi mingħand l-appellant. Peress li dan baqa' jagħmel pressjoni, il-fallut spiċċa biex assenjalu merkanzija in parti mhux imballsa, biċċa minnha taħt il-“cost price” tagħha, u sa anki l-van tan-negozju. Din kienet operazzjoni rovinuża, għax il-merkanzija kienet normalment intiża għar-rivendita bi profitt; u kienet ukoll frawdolenta, għax il-fallut ma kellu ebda dritt iħallas dejn tiegħu bil-merkanzija ta' haddieħor li kien għadu ma hallasx, u di più jassnejha bi prezz baxx;

L-appellant ipprova anki jattakka d-data indikata fid-deċiżjoni appellata billi jgħid li, anki wara dik id-data, hu kien igawdi kreditu, tant li ditti ta' barra kienu jikkonċedulu l-ħlas b'dilazzjoni, u dwar daqshekk għamel domandi li għalihom irrisponda fin-noti tiegħu l-kuratur tal-falliment fol. 519 u fol. 523:

Issa, hu elementari li l-pagament ta' merkanzija b'aċ-ċettazzjonijiet b'terminu hu haġa li tiegħi pratikata normalment fil-kummerċ, u ma tidħolx affattu l-kwistjoni ta' “kreditu” fis-sens li għandha din il-kelma “in subjecta materia”, ċejġe ta' fiduċċja fis-solvenza tax-xerrej;

Gie ukoll argumentat — u gew mogħtija fuq daqshekk risposti mill-kuratur fu-notti tiegħu fuq talba ta' l-appellant — li anki wara d-data fissata fid-deċiżjoni mpanjata l-fallut għamel pagamenti lid-ditti ta' barra. Kif ġa ngħad, però, din kienet kontinwazzjoni artifiċjuża, billi l-fallut kien qiegħed jirrikorri għal mezzi rovinu biex jaħbi l-iżbilanč ekonomiku li kien minn żmien jinsab fih, kif turi ċar l-operazzjon ma' l-appellant;

Għal dawn il-motiv:

Tiddeċidi;

Billi tiċħad l-appell interpost minn Domenico Pantaleo, u tikkonferma d-deċiżjoni appellata; bl-ispejjeż kontra tiegħu.
